

Întreabă-mă

Lyana Poezii

Întreabă de pe-acum, te rog ce îți dorești să știi
Căci ape răscolite-n furtuni se văd în zare
Și flori albastre, roșii, pierdute-n mări de spini
Pun întrebări eterne de-a fi sau nu sub soare...

Și dac-o existență te-nchide ca-ntr- o scoică
Nelimepezită parcă într- a valului destin,
Te captivează într-înșă, să nu nu mai spui o vorbă
Căci toate pleacă-n locul de unde toate vin...

Închid o filă iată, e albă sau murdară
Nici eu nu știu-n ce ape am scufundat-o adânc
De s-a pătat în bine, tristețe, viață amară
O pun în geanta lumii și-n urmă mi-o arunc

Ne par atât de-amare a noastre existențe
Căci le percepem dure cu cerul plin de nori
Înaintăm prin lume, înotăm în spuza vieții...
Trecând de pragul morții.. vrem să venim 'napoi.

Întreabă-mă de-acuma, mai pune-o întrebare
Și de i-oi ști răspunsul cu drag îți voi vorbi
Astăzi sunt lângă tine, mă bucur și-eu de soare
Doar astăzi...fiindcă mâine, eu știu, pe unde-oi fi?